

Tilfælde, hvor en Lensbesidder søger at komme udenom Loven paa dette Punkt. Øvre i Viborg Amt ligger Herregaarden Fussingø med ypperlige Jorder, der egner sig fortrinlig til Udstykning. Men det passer nu en Gang ikke. Besidderen af Fussingø at aflevere den Jord, og han søger at benytte den Hjemmel, der er i Loven, til at komme udenom det ved at købe Gaarde i de omliggende Landsbyer og aflevere dem til Lensnævnet. Jeg vil anbefale, at man har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, thi det er en Meningsløshed, at en enkelt Lensbesidder trods Loven skal kunne holde sin Besiddelse samlet og skal kunne købe Bøndergaarde og nedlægge dem. Der er efter min Mening under de foregaaende Loves Bestaaen nedlagt tilstrækkelig mange Bøndergaarde i vort Land. Det var egentlig ikke de smaa Bøndergaarde paa 40—60—70 Tdr. Land, man fra første Færd skulde have fat i. At saadanne er blevet nedlagt, betragter jeg ikke som nogen Fordel. Men det var de store Ejendomme, man skulde have fat paa. Nu byder der sig en Lejlighed til ved Lenslovens Hjælp at faa fat paa en Del af disse Jorder, og saa maa man være varsom ved Anvendelsen af de Undtagelsesbestemmelser, som gør, at en Mand, der har Penge nok, kan unddrage sig Loven og stille anden Jord til Raadighed.

Da Debatten om det forrige Lovforslag har strakt sig over mange Dage, og vi allerede har været inde paa alt, hvad der vedrører dette Lovforslag, skal jeg følge den Henstilling, som den ærede Ordfører for Venstre gjorde. Jeg følte mig dybt bedrøvet over den Reprimande, han gav os, men jeg følte nogen Trøst ved, at den ærede Ordfører ikke nu selv holdt sig de Regler efterrettelig, som han skældte os andre ud for ikke at have fulgt. Alligevel skal jeg følge hans Henstilling om ikke at trække denne Debat for længe ud og skal i al Korthed anbefale Lovforslaget til videre Fremme her i Tinget, idet jeg haaber, at det Udvalg, der maa blive nedsat, vil tage Hensyn til de Ønsker, vi fra vor Side nærer, og som jeg her har gjort mig til Talsmand for.

Ulrich: Jeg skal paa mit Partis Vegne erklære, at vi fra vor Side er villige til at tiltræde det foreliggende Lovforslag. Lovforslagets § 1 gaar ud paa at bemyndige Landbrugsministeren til efter Indstilling af Statens Jordlovsudvalg at sælge en Del af den fra Len og Stamhuse afgivne Jord for at købe Jord andre Steder i Landet, hvor man mener, der er mere Anvendelse

for Jord til Udstykning. Vi finder denne Foranstaltning særdeles fornuftig og kan tiltræde den, men vi maa dog mene, at der maa gives Jordlovsudvalget og Landbrugsministeren en udstrakt Myndighed med Hensyn til deres Handlinger paa dette Omraade, hvis man overhovedet skal tænke sig, at denne Bestemmelse skal faa nogen Værdi. Vi mener, det er en overordentlig sund Foranstaltning, man her gaar til, og særlig betragter vi det som en sund Foranstaltning, fordi det i mange Tilfælde vil betyde noget af en Katastrofe for den enkelte Kommune, hvis man indenfor Kommunen vilde oprette saa mange Brug, som der eventuelt vilde kunne oprettes paa en samlet afgiven Herregaard. Det kan f. Eks. betyde en Katastrofe for en saadan Kommune, naar der pludselig tilføres Kommunen en Mængde Beboere, som med deres Børneantal vil kunne bevirke, at Kommunen kommer til at opføre helt nye Skoler, og det kan i det hele taget paa mange Maader komme til at gribe forstyrrende ind i Kommunens sædvanlige Forhold. Jeg tror, det er meget sundt, hvis man ordner det saaledes, at Udstykning kan komme til at ske rundt omkring i Landet netop paa de Steder, hvor der er Trang til det, og jeg kan for mit Partis Vedkommende ønske, at man giver den ønskede Bemyndigelse i saa fuld Udstrækning, at Bestemmelsen virkelig faar den Værdi, den faktisk kan faa. Jeg skal ikke nærmere uddybe dette, men hvis der ikke gives en saadan Frihed, vil Bestemmelserne i § 1 efter min Opfattelse ikke faa nogen nævneværdig Værdi.

Med Hensyn til § 2 vil jeg først og fremmest spørge den højtærede Landbrugsminister, om disse 3 Mill. Kr. skal tages af Jordfonden, hvad jeg gaar ud fra er givet, eller om det er Ministeriets Mening, at disse 3 Mill. Kr. er en Bevilling, der gives og tages ud af Statskassen. Jeg vil mene, at disse 3 Mill. Kr. bør tages af Jordfonden, idet Jordfonden jo er stillet til Raadighed for Loven af 4. Oktober 1919; men jeg vil gerne have Svar paa dette Spørgsmaal.

Idet jeg altsaa anbefaler dette Lovforslag, kunde jeg have sluttet mine Udtalelser om denne Sag, men det ærede Medlem Hr. Brørsens Udtalelser tvinger mig til at tage en Del af de af ham fremsatte Bemærkninger op til nærmere Undersøgelse og Vurdering, og jeg skal derfor tillade mig til dette ærede Medlem at rette forskellige Bemærkninger. Det ærede Medlem begyndte med at korrekse det ærede Tings Medlemmer og vilde mene, at en hel Del af det, der var sagt under Behandlingen af det forrige